

азъ напротивъ виждамъ единъ бръгъ доста издигнатъ, но равенъ: гледамъ, градъ, който не е никакъ Итака; о богове! тъй ли си играете съ челоуѣцѣтъ?“

Когато Телѣмахъ казваше тѣзи думы, тутакси очитѣ на Акаманта са просвѣтихъ, видѣніето исчезнъ, и той видѣ крайбрежіето таквози каквото дѣйствително бѣ то, и си позна измамата. „Исповѣдамъ го, о Телѣмахе извика той, враждебно нѣкое божество е било омаяло очитѣ ми; мисляхъ че гледамъ Итака, и сичкото ѣ очертаніе са представяше предъ очитѣ ми; но въ тѣзи минута исчезна като снъ. Сега виждамъ другий градъ, той е безъ сумнѣніе Салентъ (а) който основанъ въ Есперія Идоменей като доде отъ Критъ: съзирамы стѣнитѣ които са издигатъ и които не сж още свършени; виждамы и пристанището, което не е укрѣпено още.“

Когато Акамантъ разгледваше разнитѣ постройки въ новооснования този градъ, и Телѣмахъ оплакваше злочестината си, вѣтъртъ на който Нептунъ бѣ заповѣдалъ да духа, докара ги да влѣзжтъ съ отворены платна въ единъ завой дѣто са намѣрихъ защитени, и съвѣемъ близо до пристанището.

Менторъ, комуто не бѣ скрито ни отмѣстяванъето на Нептуна, нито коварствата на Венера, усмихнъ са само на измамата на Акаманта. Когато стигнахъ въ този завой, Менторъ рече на Телѣмаха: Юпитеръ ви искусява; но не иска вашето погубванъе: напротивъ, той ви искусява за да ви отвори пѣтя къмъ славата. Припомнете си подвигитѣ на Херкулеса; имайте сѣкогы предъ очи баща си. Който не умѣе да търпи, той нема доблестна душа. Необходимо е, чрезъ вашето търпѣніе и чрезъ вашето мѣжество да навийте жестоката сждба, която ви гони. Помалко сж страшны за васъ найстрашнитѣ гоненія отъ страна на Нептуна, отъ колкото лътевитѣ любезности на богынята която ви задржаше въ острова си. Какво чакамы? да влѣземъ въ туй пристанище: ето приятелскый народъ, отивамы при Гърцы: Идоменей толкози обиденъ отъ щастіето, ще са смилн

(а) Градтъ Салентъ лежеше въ тѣзи часть на Велика Гръція, наречена днесъ земята на Отранте. Мислѣжтъ че той е былъ тамъ дѣто е Соленто.